

OKRUŽNI SUD U PEĆI
P.nr. 141/01

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U PEĆI u sudskom veću u sastavu sudija EULEX-a Ingo Risch, predsedavajući sudija, sudija EULEX-a Gunnar Oyhaugen i kosovski sudija Lumturije Mihaxheri članovi veća, uz asistenciju zapisničara Robine Struthers, u krivičnom postupku protiv optuženoga:

AGIMA SYLEJMANI, sin oca Amrusha i majke Gjulunaze, devojački Kozniku, rođen 19. januara 1948.g. u Pernocu, Orahovac, stanovnik Đakovice, ul. Ibrahim Fehmiu br. 16; oženjen, otac četvero dece (tri je živih), kosovski Albanac, završio srednju školu za auto električara, odslužio obavezni vojni rok 1970.g. u Požarevcu, siromašan, nisu poznate ranije presude.

Optužen na osnovu Optužnice PP. Nr. 111/00 od 23. novembra 2000.g. za sledeća krivična dela:

Ubistvo prema članu 30, paragraf 1 Krivičnog zakona Kosova (KZK):

Prema kojem je 27. juna 2000.g. oko 17:00 sati u ulici Ibrahim Fehmiu u Đakovici, namerno oduzeo život Bertu Mušoviću iz Đakovice, zajedno sa svojim sinom Ilirom, nakon nekoliko nesporazuma do kojih je došlo između njih kao komšija, na način da je kritičnog dana nakon verbalne svađe sa žrtvom, otišao svojoj kući zajedno sa svojim sinom i naoružao se automatskom puškom AK-47, potom su obadvojica otišli kući žrtve i, dok je žrtva otvorila vrata, obadvojica su zapucali nekoliko puta na njega, pucali su mu u desnu stranu glave odostraga, te mu nadalje prouzročili dve rane na levom koljenu, zbog čega je žrtva smesta izgubila život.

Nakon održavanja glavnog pretres otvorenog za javnost 10. i 11. januara 2011.g. u prisustvu:

- Optuženog i njegovog branioca koji mu je dodeljen ex officio g. Teki Boshi
- EULEX-ovog javnog tužioca g. Peter KORNECK

Sudsko veće, nakon rasprave i glasanja 11. januara 2011.g i u skladu sa članom 350 Zakona o krivičnom postupku 1986 (ZKP), javno je objavio u prisustvu optuženoga, njegovog zakonskog zastupnika i javnog tužioca da je

AGIM SYLEJMANI
je

OSLOBODEN

Od izvršenja krivičnog dela ubistva čime je povređen član 30 (1) Krivičnog zakona Kosova, koje je izvršeno u Đakovici 27. juna 2000.g. zato šta nije dokazano da je optuženi izvršio delo za koje ga se tereti.

Prema članu 99, paragraf 1 ZKP troškove postupka kao i nužne troškove optuženog treba da pokrije sudski budžet.

OBRAZLOŽENJE

A. HISTORIJAT POSTUPKA

Dana 23. Novembra 2000.g. okružni tužioc je podigao optužicu PP br. 111/00 protiv Agima Sylejmanija optuživši ga za ubistvo prema čl. 20, par. 1 KZK. Ovome je usledilo suđenje gde je, 26. Marta 2001.g. sudsko veće oslobodilo Agima Sylejmanija optužaba kojima ga je teretila optužnica.

Okružni javni tužioc je podneo žalbu Vrhovnom sudu. Nakon pretresa 13. Septembra 2001.g. sud je doneo Rešenje Ap.br. 166/2001. U ovom rešenju sud je podržao žalbu tužioca i vratio slučaj pevostepenom sudu na ponovno suđenje.

Posledično ovome bilo uje pokušaja da se ponovljano suđenje održi u Peći 17. Novembra 2004.g. Ovi pokušaji su propali zbog nemogućnosti da se obezbedi prisustvo svedoka Mušovića, koji su u to vreme boravili u Crnoj Gori.

21. januara 2010.g. nakon zahteva predsednika okružnog suda u Peći, predsednik skupštine sudija EULEX-a donosi rešenje da slučaj preuzmu sudije EULEX-a.

Na zahtev predsedavajućeg sudije Inga Rischa Ministarstvo pravde je izdalo zahtev za međunarodnu pravnu pomoć Crnoj Gori, da locira i uruči sudski poziv oštećenju stranki Ajdin Mušović i svedoku Bujaru Mušović. Izdat je i sudski poziv za Naseru Mušovića. Kada je otkriveno da ovo ne može biti dostavljeno preko redovne pošte, izdano je naređenje policiji da traga za svedocima i da im, ukoliko ih pronade, uruči sudske pozive.

Dana 10. Januara 2011.g. na dan kada je bilo zakazano suđenje u ovom predmetu, kosovska policija je dostavila pisani izveštaj navodeći da Naser Mušović nije mogao biti lociran. Istoga dana stigao je i izveštaj Crnogorskih vlasti preko međunarodne pravne pomoći Ministarstva pravde Crne Gore da nisu mogli locirati Mušoviće.

Suđenje je nastavljeno 10. Januara 2011.g. nakon šta je sud primio izveštaj policije i dopis Ministarstva pravde o odgovoru crnogorskih vlasti.

Dana 11. Januara 2011.g. čuli smo završne reči i proglašenje presude. Tužilaštvo je u svojoj završnoj reči pozvala sud da oslobodi optuženoga kako je uradila i odbrana.

B. NADLEŽNOST SUDA

Važeći zakon, nadležnost i sastav sudskog veća okružnog suda u Peći.

Optužnica je podignuta 23. Novembra 2000.g. Prema čl. 550 ZKPK. prvostepeni krivični postupak, gde je optužnica podignuta pre nego šta je PZKPK postao važeći (6. April 2004.g.), koji nije bio završen do tog datuma, treba da bude nastavljen prema odredbama prethodno važećeg zakona, zakona o krivičnom postupku (ZKP) iz 1986.g.

U skladu sa čl. 23, par. 1 ZKP u vezi sa čl. 29, par. 2, pod par. 1 Zakona o redovnim sudovima iz 1978.g. Okružni sudovi su nadležni da sude, kao prvostepeni sudovi, za krivična dela kažnjiva sa više od pet godina zatvora.

U ovom slučaju optuženog se tereti za ubistvo prema čl. 30 (3) KZK. Ovo krivično delo je u nadležnosti okružnog suda.

Krivično delo je, prema optužnici, izvršeno u Đakovici pa zato slučaj spada u teritorijalnu nadležnost okružnog suda u Peći.

Ovaj slučaj je dodeljen u nadležnost sudijaj EULEX-a prema odluci Predsednika skupštine EULEX-ovih sudija 21. Januara 2010.g. prema čl. 3.3 i 3.4 Zakona o pravosuđu, odabiru slučajeva i dodeli slučajeva EULEX-ovih sudija i tužioca na Kosovu.

Glavni pretres

Glavni preteres je bio otvoren za javnost u prostorijama okružnog suda u Peći 10. i 11. Januara 2011.g. u prisustvu javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca.

U skladu sa čl. 7 ZKP, međunarodni prevodioci su prevodili sudski postupak i sve sudske dokumente bitne za suđenje sa engleskog na albanski jezik i suprotno, prema potrebi. Na početku saslušanja 10. Januara 2011.g. bio je prisutan prevodioc za srpski jezik. Ona je bila otpuštena nakon šta je predsedavajući sudija javno ustanovio da nikom od prisutnih nisu potrebne njene usluge.

C. SAŽETAK PODNETIH DOKAZA

Tokum postupka glavnog pretresa saslušani su optuženi i sledeći svedoci: Bekrije Vosha (sadašnja supruga optuženog).

Iskazi, policijski izveštaji i drugi dokumentovani dokazi su pročitani tokom suđenja.

a) Dokumentirani dokazi i izveštaje

Tokom glavnog pretresa sledeći dokumenti su pročitani kao dokazi, prema čl. 332 ZKP.

- i) Izveštaj KFOR policije od 29. 06.00. koji je podneo Eros Luciano Sto.
- ii) Fotografije umrlog priložene uz gornji izveštaj
- iii) Izveštaj koji je sastavio Dr. Maurizio Tommasselli od 11.08.00.
- iv) Izveštaj KFOR policije od 11.08.00. koji je podneo Eros Luciano Sto.

b) Iskazi

Tokom glavnog pretresa pročitani su sledeći iskazi kao dokazi, kao zamena za ispitivanje svedoka, na osnovu dogovora stranaka (vidi zapisnik saslušanja održanog 10. Januara 2010.g.), prema čl. 333, par. 2 ZKP.

- i) Bekrije Bosha uzeta 08.08.00.
- ii) Ramadan Jetishi uzeta 06.09.00.
- iii) Sadik Koci uzeta 06.09.00.
- iv) Sahar Shkodra uzeta 06.09.00.
- v) Seladin Rugova 13. 09. 00.
- vi) Bujar Mušović 28.09.00.
- vii) Ajdin Mušović 28.09.00.
- viii) Alta Mušović 28.09.00.
- ix) Nexhmije Zena 17.10.00.

Svedočenja sledećih svedoka data na prvom suđenju 2001.g. također su pročitana prema čl. 333, par. 2 ZKP na osnovu saglasnosti stranaka (vidi zapisnik sa sednice održane 10. Januara 2010.g.):

- i) Ramadan Jetishi
- ii) Bekrije Bosha
- iii) Seladin Rugova
- iv) Sahar Shkodra
- v) Nexhmije Zena
- vi) Ardita Kelmendi
- vii) Vjolca Zena
- viii) Sanije Llhani
- ix) Ilirjana Llhani
- x) Sto Eros Luciano

D. ODSUSTVO OŠTEĆENE STRANE

Odsustvo oštećenih je omelo ponovljeno suđenje u ovom predmetu u najmanju ruku od kada je propalo ponovno suđenje 2004.g. Sud je poduzeo značajne napore da bi locirao oštećene ili drugog člana ove familije; svi ovi naponi su bili bezuspešni. Suđenje je

nastavljeno tek kada su iscrpljene sve mogućnosti traženja. Tačnije, sud nije mogao locirati ikoga od oštećenih – članova porodice Mušović – ni preko odeljenja za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstva prevde Kosova koje je saradivalo sa crnogorskim vlastima, niti preko UNHCR-om koji je bio u kontaktu sa familijom Mušović pre više godina. Zato je ostala jedino opcija da se pročitaju raniji iskazi oštećenih.

E. ČINJENIČNA REKONSTRUKCIJA DOGAĐAJA

Do kritičnog dana optuženi Agim Sylejmani, kosovski Albanac, i kasnije umrli Berat Mušović bosanske narodnosti, su bili komšije u Đakovici. Pre rata familija optuženog i familija mushoviq su živeli u prijateljskim odnosima kao komšije usprkos svom različitom nacionalnom poreklu.

Nakon rata optuženi je u nekoliko navrata pretio familiji Mushović. To je dovelo do događaja kritičnog dana posle podne, pre nego šta se desilo pucanje, kada je Berat Mušović, dok je prolazio biciklom, zaustavio optuženoga na ulici i počela je verbalna svađa, pogoršala se i Berat Mušović je udario optuženoga bar jednom u lice. Optuženi je krenuo kući, očistio je lice i obavestio svoju ženu da ide kući familije Mušović da bi razgovarao sa Beratovim ocem. Berat je napustio svoju kuću koristeći se belim kamionom koji pripada njegovom zaposleniku, Švicarskoj nevladinoj organizaciji, i odveo se do kuće familije Mušović. Pitanje da li mu se njegov sin, koji je tada imjao 17 g., pridružio u kamionu dok se vozio do kuće Mušovića, ostalo je nejasno veću na glavnom pretresu tokom 2001.g. ostalo je nerešeno i na ponovljenom suđenju. Nedugo nakon šta je optuženi stigao do prednjeg dvorišta kuće Mušovića u ulici Mark malota, br. 15, berat Mušović je prišao ulazna vrata noseći pušku „Tocarev,, koja je bila napunjane najmanje sa četiri metka. Sud na prvom glavnom pretresu 2001.g. rekao ni onaj na ponovljenom suđenju, nije mogao biti siguran da li je optuženi bio naoružan ili ne. Veće je moralo ostaviti nerešeno pitanje da li je optuženi bio naoružan puškom AK-47, iako je nesporno utvrđeno da je optuženi bio prisutan kada je Berat Mušović smrtno ranjen metkom u glavu ispaljenim iz spomenute AK-47, koja pripada familiji Agima Sylejmanija. Veće ne može da isključi mogućnost da je Ilir Sylejmani uzeo AK-47, bez dogovora sa optuženim, iz njihove kuće, otišao odvojeno kod Mušovića i upotrebio pušku nakon šta je pokojni Berat Mušović otvorio vatru iz svoje puške. Van svake sumnje je to da je Berat dva puta pucao iz svoje puške. Najverovatnije je da je Berat pucao prvi, jer bi bilo protivno svakom životnom iskustvu da je samo odgovorio na vatru usmerenu na njega sa dva hica, nakon šta je bio poguđen metkom iz mašinke u glavu, od čega je kratko nakon toga umro. Sud nije u mogućnosti da ustanovi tačno vreme Beratove smrti, ali je van razumne sumnje to da je pogođen pogođen jednim puščanim metkom koji mu je ozbiljno oštetio mozak, sa posledicom da je već bio mrtav od ranjavanja u glavu, kada mu je doktor u bolnici pokušao pružiti pomoć. Veće je dovoljno iskusno na osnovu sličnih slučajeva da proceni da pokojni Berat, koji je pretrpeo ovakve smrne povrede, ne bi bio u stanju da zapuca dva puta nakon šta je bio ranjen u glavu. Ipak, veću je očito da je Berat otvorio vatru iz svog pištolja, vatra mu je uzvraćena sa nekoliko hitaca i jedan od njih ga je pogodio u glavu. Nakon ovog smrtonosnog pogotka, berat je zapucao po drugi put, pre nego šta je umro, i najverovatnije pogodio svoju nogu.

Ilir Sylejmani je nakon događaja pobjegao sa mesta zločina i još uvek nije lociran. AK-47 kojom je pogođen Berat Mušović, je zaplenjena tokom pretresa kuće optuženoga, koji je dobrovoljno otišao u policiju kad je saznao da je tražen. Puška je istražena i također je van razumske sumnje da je to oružje iz koga je smrtonosni hitac ispaljen. Blizu mesta na kome je Berat smrtno pogođen, gde je pao na pod unutar kuće, blizu ulaza, talijanski policajac eros Luciano, koji je istražio mesto zločina, našao je dve čahure na kojima je bilo Beratove krvi i tragove baruta. Oba su kalibra 7,65 mm i ispaljeni su iz puške „Tocarov,„. Rano ujutro, nakon događaja, kada su članovi familije Mušović već započeli sa čišćenjem Beratove krvi – bila je velika lokva krvi u foajeu/vešeraju – Beratov brat Bujar je predao pušku umotanu u peškir sa mrljama krvi, komandiru policije Erosu Lucianu na njegov zahtev da mu preda tu pušku koja je korištena tokom prethodne noći u kući Mušovića. U pušci su bila dva metka, jedan u šaržeru a drugi u cevi. Oba zaplenjena oružja policija UNMIK-a je prosledila KFOR-u, gde ih je KFOR-ova specijalna jedinica uništila u julu 2000.g.

F. OCENA PREDSTAVLJENIH DOKAZA

1.) Imao nedovoljno dokaza za proglašenje optuženoga krivim za navedeni zločin. Optužen je za krivično delo namernog ubistva Berata Mušovića u saučesništvu sa svojim sinom Ilinom.

Prema članu 2 Krivičnog zakona SFRJ iz 1976.g. (KZSFRJ) – saučesništvo – **zajedničko** izvršenje ubistva, je preduslov za proglašenje optuženoga krivim. Ostalo je nedokazano da je optuženi lično pucao u Berata Mušovića ili koga drugog, tačnije da je njegov sin Ilir pucao uz prethodnu saglasnost sa optuženim.

a) Optuženi lično odbacuje ikakvu odgovornost za pucanje u Berat i izjavio je da nije koristio vatreno oružje niti je planirao ili/i se složio sa pucanjem u Berata od strane njegovog sina ili koga drugog.

Veću je poznata činjenica da izjašnjenje o terećenju gde optuženi poriče izvršenje krivičnog dela, može biti viđeno samo kao blaga indikacija nevinosti, jer optuženi ima pravo da laže. Oslobođenje nije naprosto zasnovano na iskazu optuženoga. Presudno, pri donošenju sudske odluke, bio je nedostatak dokaza za kažnjavanje.

b) Iskaz optuženoga poduprt je iskazom njegove supruge, koja je već tokom predsudske faze potvrdila, da je njen suprug napustio kuću nenanoružan i koja je dala iskaz pred sudom tokom ponovljenog suđenja, da je njen suprug napustio kuću kritičnog dana sam i nije bio u društvu njihovog sina Ilira na putu do kuće Mušovića.

Sud zna, na osnovu mnogih drugih krivičnih postupaka, da rodbina u pravilu na sudu daje izjave koje su u korist optuženih, bliskih članova familije, kao šta je ovde slučaj sa suprugom Agima Sylejmanija. Ipak, ovo pravilo je jednako primenjivo na iskaze oštećenih, koji su uopšteno imaju tendenciju da svedoče u korist žrtve i na žtetu optuženoga.

- c) Oštećene lično nije mogao saslušati sud zato šta su svi pokušaji da ih se locira i sudski pozove propali. Cela familija Mušović je očito napustila Kosovo i sada živi na nepoznatom mestu. Čak i da ih je bilo moguće saslušati tokom ovog glavnog pretresa, svedoci općenito govoreći, ne bi mogli predočiti jake dokaze 10 godina nakon saslušanja pred sudom o istom događaju kao što su bili prilikom prvog saslušanja.

Da bi se došlo do istine i da bi se sačuvali interesi i prava oštećenih, veće je odlučilo, uz saglasnost svih prisutnih strana, da pročita iskaze svih svedoka koji su svedočili tokom ranije faze ovog postupka, uključujući i oštećene. Procena svih ovih svedočenja vodi do istog zaključka ovog veća: Nedovoljno je dokaza za proglašenje optuženoga krivim.

Kažnjavanje optuženoga za smrt Berata Mušovića se ne može zasnivati na iskazima oštećenih Alte Mušović, majke žrtve, Ajdina Mušovića, oca žrtve i Bujara Mušovića, jednog od njegove braće. Svi su oni saslušani i dali su iskaze koji nisu pouzdani. Sva tri svedoka su svedočila da je optuženi bio u društvu svojih sinova Ilira i Adonisa i da je svaki od njih bio naoružan Kalašnjikovim. Pored činjenice da nema naznaka ni tragova da je više od jednog Kalašnjikova doneto na mesto zločina, utvrđeno je da Adonis Sylejmani, stariji sin optuženoga, nije bio umešan u ovu stvar. Zbog svog potvrđenog alibija Adonis je nevin. U vreme zločina Adonis je bio u Prištini gde je radio u firmi. Ovu činjenicu je utvrdila policija smesta nakon pucnjave van razumne sumnje.

Veće je našlo daljnje razloge zašto iskaze oštećenih treba smatrati nepouzdanim.

- Alta Mušović je kategorično isključila ikakvo pucanje iz njihove kuće kada je izjavila da niko od njih nije pucao na napadače. Jasno je ustanovljeno da je Berat Mušović pucao iz kuće dva puta iz pištolja „Tocarev,,,
- Iskaz Ajdina Mušovića, Beratova oca, u najmanju ruku je obmanjujući kada kaže da su optuženi i njegova dva sina svi bili naoružani automatskim oružjem, jer na kraju svog iskaza datog na sednici 28.09.2000.g. pred istražnim sudcem, tvrdio je da je video automatsko oružje u Agimovom autu.
- Opis događaja Bujara Mušovića je također neuverljiv. On je izjavio na ranije spomenutom saslušanju, da je vidweo optuženog i njegova dva sina naoružene Kalašnjikovim, da je čuo paljbu iz tri automatske puške i da je vide sve tri paljbe prema vratima na kojima se pojavio njegov brat, i da ih je video kako su ustrelili Berata. Potom Bujar navodi da je video optuženog, i dalje naoružanog Kalašnjikovim, kako ulazi u dvorište vičući da je došao da ih sve pobije, te je optuženi prišao Bujaru i Naseru Mušoviću, koji je malo zaostao za Bujarom, ali je bio samo 7 m dalje od optuženoga, i kada se on, Bujar, približio nije više video oružje u rukama optuženog; onda je optuženi uhvatio Bujara za vrat i počeo ga tući. Bujar je odgovorio a Ramadan Jetishi ih je razdvojio. Optuženi je konačno otišao kad je čuo vrištanje iz kuće; sinovi optuženoga su već ranije napustili mesto zločina.

Bujarov opis nema smisla jer izgleda nemoguće da je svedok mogao sagledati, sa tako male udaljenosti, šta se dogodilo sa Agimovim oružjem i zašto je optuženi odjednom nastavio sa napadom bez oružja i zašto su naoružani sinovi odjednom nestali.

Sledeći svedok iz familije mUšović, naser Mušović, nećak Ajdina Mušovića, nije mogao biti pozvan na glavni pretres 2001.g. ili u predsudskom postupku, pa tako nikada nije saslušan. Ni ovo veće nije uspelo da ga locira i pozove na sud. Nema poznatih naznaka o tome gde je on.

- d) Nijedan od narednih svedoka, koji su svedočili tokom postupka, nije kvalifikovan za utvrđivanje krivice optuženoga. Prevladavajuća sumnja po ovompitanju ostaje i nakon ocene iskaza svedoka.

Ovo se posebno odnosi na iskaz svedoka Erosa Luciana, komandira UNMIK-ove istražne jedinice. Veće u potpunosti deli mišljenje veća iz prethodnog glavnog pretresa da je ovaj svedok pouzdan i da mu je iskaz dosledan, precizan, nepristran i u potpunosti uverljiv.

Prema nalazima Erosa Luciana, koji je sproveo policijsku istragu, ostalo mu je nejasno da li je optuženi otišao nenaoružen u kuću Mušovića i polsedično nije mogao ni pucati.

Kako je ranije objašnjeno i ovom veću ostaje nedokazano da je optuženi lično pucao u Berata Mušovića. Uprkos ovim nesigurnostima optuženoga se moglo proglasiti krivim za ubistvo, ukoliko je bio saučesnik ili u najmanju ruku pomagač onome koji je pucao, najverovatnije svom sinu Iliru.

Preduslov ovakvoj pretpostavci je dogovor sa stvarnim pucačem pre same pucnjave.

U svetlu ovoga svedok Eros Luciano je svedočio da mu je optuženi rekao da je na mestu zločina, da li pre ili posle pucnjave, video naoružanog Kalašnjikovim svog sina Ilira, koji ga je pratio kada je on otišao kući Mušovića.

Da su optuženi njegov sin Ilir zajedno pošli kući Mušovića i da je jedan od njih bio naoružan Kalašnjikovim, bio bi to jak dokaz na štetu optuženoga. Također, ako je optuženi video svog sina naoružanog Kalašnjikovim pre nego se iz te puške pucalo, mogla bi to biti jasna indikacija prethodnog dogovora sa optuženim da se puca.

Zbog svedočenja svedoka Erosa Luciana moguće je da je optuženi video sina Ilira posle pucnjave i da ga je pitao: „zašto si to zradio?“,

Opcija koja se ne može isključiti jest jaka indikacija da optuženi nije bio umešan u aranžman sa pucnjavom pre toga. Tačnije, ako je on sina Ilira pitao zašto je to uradio, drugim rečima zašto je pucao, nije mogao znati za planirano pucanje i nije se sa tim mogao unapred složiti.

Iz tog razloga veće nije našlo dovoljno dokaza da prihvati slučaj saučesništva (čl. 22KZSFRJ). Iz istog razloga postoji nedostatak dokaza u vezi sa pomaganjem (čl. 24 KZSFRJ).

Svedočenja svih ostalih svedoka bila su neizravni dokazi i nevezana za glavnu temu krivnje optuženoga.

Pored nedostatka dokaza u vezi sa pitanjem saučesništva, veće ni u kom slučaju nije moglo isključiti mogućnost da je optuženi delovao u samoodbrani sa posledicom da se njegova akcija – zbog ekstremne potrebe, član 10 KZSFRJ - ne može smatrati krivičnim delom.

Prema pouzdanom svedočenju Erosa Luciana dva hitca su ispaljena pištoljem iz kuće. Ovo se ne može osporiti zato šta je policajac našao dve čahure ispaljene iz pištolja Tocarev na mestu gde je Berat Mušović pao na tlo. Treba smatrati činjenicom da je Berat pucao dva puta, najmanje jednom pre nego šta je umro, i najverovatnije drugi put dok je umirao. Čak je i njegov brat Bujar Mušović objasnio policajcu Lucianu da je Berat upotrebio Tocarev kritičnog dana a samo po sebi se arzume da nije mogao pucati nakon šta je umro.

G. Zakonska kvalifikacija

Veće je iscplo sve dostupne dokaze ali usprkos ovome ostaje neovoljno dokaza za kažnjavanje optuženoga. Posledično i zbog principa „in dubio pro reo,“ veće bilo dužno da oslobodi optuženog.

H. TROŠKOVI

Prema članu 99, paragraf 1 ZKP troškovi postupka kao i neophodni troškovi optuženog biće pokriveni iz sudskog budžeta.

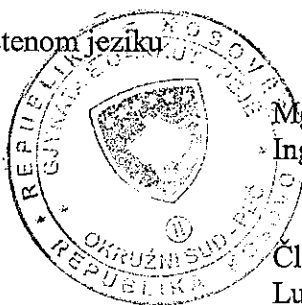
Dana 11. Januara 2011.g.

P. no. 141/01

Napisano na Engleskom, ovlaštenom jeziku

Međunarodni zapisničar
Robina Struthers

Član veća/međunarodni sudac
Gunnar Oyhaugen

Međunarodni predsedavajući sudija
Ingo Risch

Član veća/međunarodni sudac
Lumturije Muhaxheri

Pouka o pravnom leku

Ovlašteno lice može podneti žalbu u pisanom obliku protiv ove presude preko Okružnog suda u Peći Vrhovnom sudu Kosova u roku od petnaest dana po prijemu kopije presude.